

ΚΑΘΙΝ ΛΙΤΑΓΟΥΝΤ

Μαγεία τις Χριστούγενες

Το μαγικό Γαλαρουνάκειο
7

ΠΑΙΔΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Το μαγικό ζαχαροπλαστείο (ΒΙΒΛΙΟ 7) – Μαγεία τις γιορτές**

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: Bliss 7 – Holiday Magic

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Kathryn Littlewood

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κέλλη Κρητικού

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Αναστασία Σακελλαρίου

ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Βίκυ Αυδή

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Κατερίνα Σταματοπούλου

© The Inkhouse, 2021

© Εικονογράφηση: Erin McGuire

© Εικονογράφηση εξωφύλλου: Noura Books (PT Mizan Publika) by Garisinau

Reproduced by permission of Noura Books (PT Mizan Publika)

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2022

Πρώτη έκδοση: Οκτώβριος 2022

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-4546-5

Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-4547-2

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε. | PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Από το 1979 Publishers since 1979

Έδρα: Head Office:

Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Βιβλιοπωλείο: Bookstore:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550

e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

ΚΑΘΡΙΝ ΛΙΤΑΓΟΥΝΤ

Μαγεία
τις
διορτές
το μαγικό Ταναροηαείο
⑦

Μετάφραση: Κέλλη Κρητικού

Για τον Τζεφ Σάμπσον

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ο παγοπώλης έρχεται

Ολα ήταν άσπρα. Ο χειμώνας είχε έρθει στο Κακοτυχώρι και με την απαλή κουβέρτα χιονιού είχε παγώσει τις στέγες, τα δέντρα και τους ανεμοδαρμένους δρόμους. Ευτυχώς, ήταν *πραγματικό* χιόνι και όχι το αποτέλεσμα κάποιας μαγικής χιονοθύελλας από ζάχαρη άχνη.

Τέτοιου είδους παράξενα γεγονότα ήταν πολύ συνηθισμένα στη ζωή της Ρόζμαρι Μπλις.

Αλλά όχι σήμερα το πρωί.

Ακριβώς στις 5 π.μ., το ξυπνητήρι της Ρόουζ κουδούνισε στο κομοδίνο της. Συνήθως η πρώτη ενστικτώδης κίνησή της ήταν να πατήσει το κουμπί ανασμονής – ειδικά τα Σάββατα. Αλλά όχι σήμερα. Άλλωστε, ήταν και επίσημα πια η περίοδος των χειμερινών διακοπών, που ήταν και η αγαπημένη εποχή του

χρόνου για τη δεκατριάχρονη Εξέχουσα Ζαχαροπλάστισσα. Η Ρόουζ αντάλλαξε με χαρά τα μολύβια της με τις ξύλινες κουτάλες της, τον μεταχειρισμένο της φορητό υπολογιστή με τις κατσαρόλες και τα τηγάνια και τα σχολικά της βιβλία με τον Τσελεμεντέ της οικογένειά της.

Οι χειμερινές διακοπές σήμαιναν ξεκούραση, και για τη Ρόουζ και την οικογένεια Μπλις σήμαιναν Χριστούγεννα. (Οι διακοπές σήμαιναν επίσης και φρικτά χριστουγεννιάτικα πουλόβερ... αλλά η Ρόουζ προσπαθούσε να εστιάσει στα θετικά.) Ήδη η ζεστή μυρωδιά από μοσχοκάρυδο και κανέλα έφτανε από τον κάτω όροφο, ο οποίος είχε μετατραπεί σε βιτρίνα ζαχαροπλαστείου πολλά χρόνια πριν γεννηθεί η Ρόουζ.

Η Ρόουζ άναψε το φως του δωματίου της και ντύθηκε γρήγορα, ενώ το μυαλό της σκάρωνε ιδέες για νέες συνταγές. Καθώς κατέβαινε, σκεφτόταν μαγικές μικροαλλαγές που θα μπορούσε να κάνει σε κάποιες κλασικές εποχικές συνταγές: Βάλε-Κρότο-Στο-Βήμα-Σου Μπισκοτένιο που θα κάνει τον καθέναν να γίνεται ο σταρ του χορού σε κάποιο πάρτι... Ή ένας φλεγόμενος κορμός με ακίνδυνες φλόγες που θα συνεχίζει να καίει ακόμα και όταν κοπεί και φραγωθεί... Ή...

Μουρμούριζε ακόμα καθώς έφτανε στο τέλος των σκαλοπατιών, αφήνοντας πίσω της το σπίτι και μπαίνοντας στο πιο αγαπημένο της μέρος στον κό-

σμο – το Ζαχαροπλαστείο Μπλις. Έξω, στο Κακοτυχώρι, μπορεί να είχε κρύο, αλλά εδώ ο αέρας ήταν ζεστός, με τη μυρωδιά των φρεσκοψημένων μπισκότων και των καπκείκ, του ψωμιού και της μηλόπιτας να κυριαρχούν.

Η μπροστινή αίθουσα του ζαχαροπλαστείου ήταν φωτεινή με εορταστική διακόσμηση και πολύχρωμα αρτοσκευάσματα – η μητέρα της Ρόουζ, η Πέρντι, ήταν η βασίλισσα της εποχικής διακόσμησης. Γιρλάντα σεκόγια κρεμόταν από το ταβάνι, περίτεχνα στεφάνια κοσμούσαν τα μεγάλα μπροστινά παράθυρα και τη γυάλινη μπροστινή πόρτα. Το πιο εντυπωσιακό ήταν ένα τεράστιο κάστρο μπισκότων με πολύχρωμα παράθυρα από ζάχαρη, που ήταν τοποθετημένο σε περίοπτη θέση πίσω από τον μπροστινό πάγκο του ζαχαροπλαστείου. Ήταν μια συνεργασία μεταξύ της Πέρντι και της θείας Λίλι, της οποίας το κατάστημα *Τα Γλυκά της Λίλι* βρισκόταν στο τέλος του δρόμου.

Το στόλισμα της βιτρίνας τους ζαχαροπλαστείου ήταν η πιο αγαπημένη από όλες τις οικογενειακές παραδόσεις για τη Ρόουζ: το μνημειώδες χριστουγεννιάτικο δέντρο. Ένα ουράνιο τόξο από φωτάκια να αναβοσβήνει μέχρι το ασημένιο αστέρι στην κορυφή, αλλά, αντί για στολίδια, τα κλαδιά ήταν στολισμένα με τις γιορτινές κάρτες που λάμβαναν από φίλους και συγγενείς.

Η Ρόουζ χαμογέλασε καθώς προσάρμοσε μερικές κάρτες. Υπήρχε ένα αστραφτερό σημείωμα από την Κάθι Κίγκαν, μια σπουδαία επιχειρηματία της ζαχαροπλαστικής. Μια κάρτα σε σχήμα σύννεφου είχε έρθει από τη Μαρτζ, πρώην στέλεχος της εταιρείας Μόστες και πλέον διεθνούς φήμης οδηγό αερόστατου της Χοτ Έαρ. Μια καρτ ποστάλ με άρωμα φουντουκιού από το Σαν Καρούζο υπογεγραμμένη από την Γκριζέλα Φαρίνα Ντ' Αμπρόζιο Καρούζο-Σμιθ, ευρέως γνωστή ως Σάνι*. Και ακριβώς στο ύψος των ματιών ήταν μια φωτογραφία των πρόσφατων φίλων της Ρόουζ από τον Καναδά: ο Κόσμο, χαμογελώντας καθώς ξεφούρνιζε μπισκότα δίπλα σε δύο μωρά που ήταν πασαλειμμένα με αλεύρι και ζύμη – η Έμα Τίλεϊ και η μητέρα της, Έντιθ, την οποία η Ρόουζ είχε βοηθήσει να κάνει μια νέα αρχή στη ζωή της.

Μετά το ταξίδι της στον Καναδά, η Ρόουζ ήταν τώρα εκατό τοις εκατό πιστοποιημένη ως Εξέχουσα Ζαχαροπλάστισσα της Οικογένειας Μπλις. Η Διεθνής Αδελφότητα της Τρυπητής Κουτάλας δεν είχε ενοχλήσει την οικογένειά της εδώ και μήνες, ενώ ακόμη και το σχολείο ήταν σχεδόν ευχάριστο – κυρίως χάρη στον ΕΑ (Επίσημο Αγαπημένο), Ντέβιν Στέτσον. Η Ζωή, αποφάσισε η Ρόουζ, ήταν πολύ καλή.

Σιγοτραγουδώντας, έσπρωξε τις πτυσσόμενες

* Ηλιολούστη. (Σ.τ.Μ.)

πόρτες που οδηγούσαν από το μπροστινό δωμάτιο του ζαχαροπλαστείου στην κουζίνα. Η Πέρντι έτρεχε πέρα δώθε ανάμεσα στον πάγκο και τους φούρνους, με το λαχουρένιο φόρεμά της προστατευμένο από μια ποδιά γεμάτη από στίγματα βουτύρου. Τα μπολ ανάμειξης κάλυπταν κάθε διαθέσιμη επιφάνεια και ο μαγικός Τσελεμεντές της οικογένειας βρισκόταν στον πάγκο.

«Έλα, Ρόζι!» είπε η Πέρντι, δένοντας ψηλά τις μαύρες μπούκλες της. «Έχουμε πολλά να κάνουμε, μιας και ο Τσιπ είναι επισήμως πια σε διακοπές».

Ο Τσιπ ήταν ο βοηθός της Πέρντι, ένας μεγαλόσωμος φαλακρός πρώην στρατιωτικός με γλυκιά καρδιά και σκληρό κεφάλι, που είχε φύγει δυτικά για να περάσει τις διακοπές με την οικογένειά του. Η Πέρντι τον γέμισε με κουτάκια μπισκότων και επέμεινε να φύγει, πείθοντάς τον πως δε θα είχε τίποτα να κάνει στο ζαχαροπλαστείο.

Ήταν το πιο γλυκό από όλα τα λευκά ψέματα. Αλλά αυτό σήμαινε ότι τώρα δεν είχαν πολλά διαθέσιμα χέρια.

Η Ρόουζ έπιασε μια εφεδρική ποδιά από έναν γάντζο στον τοίχο.

«Τι ετοιμάζεις;»

Η Πέρντι έριξε μια ματιά στην κουζίνα.

«Για αρχή, η κυρία Μπαχαράχ παρήγγειλε είκοσι τέσσερα γεμιστά εβραϊκά κρουασάν βατόμουρου και

η Μέρι Τζόνστον χρειάζεται επτά σοκολατόπιτες μέντας». Ένα χρονόμετρο χτύπησε και η Πέρντι στράφηκε προς τους φούρνους. «Αυτή θα πρέπει να είναι η πρώτη παρτίδα από τα εβραϊκά κρουασάν βατόμουρου. Ή μήπως είναι τα μπισκότα ζάχαρης του Σβάνσον;»

Η μητέρα της Ρόουζ φαινόταν πιο κουρασμένη απ' ό,τι συνήθως.

«Μαμά, από τι ώρα έχεις ξυπνήσει;»

Βγάζοντας έναν δίσκο με στρογγυλά μπισκότα από έναν φούρνο, η Πέρντι ανασήκωσε τους ώμους και είπε: «Ξέρεις, δε θυμάμαι ποτέ να πήγα για ύπνο». Έβαλε στο στόμα της ένα φρεσκοψημένο εβραϊκό κρουασάν και στη συνέχεια αναγκάστηκε να πάρει βαθιές, κοφτές ανάσες για να το κρυώσει. «ΚΑΥΤΟ». Το κατάπιε. «Να πω την αλήθεια, όσο υπέροχο κι αν είναι το κρεβάτι μου, δεν υπάρχει άλλο μέρος στο οποίο θα προτιμούσα να είμαι, λίγο πριν ξημερώσει, από το να δουλεύω με την κόρη μου, την Εξέχουσα Ζαχαροπλάστισσα».

«Ω, μαμά». Η Ρόουζ αγκάλιασε τρυφερά τη μητέρα της.

Πραγματικά, όλα στη ζωή της Ρόουζ ήταν απολύτως τέλεια.

Και μετά...

ΜΠΑΝΓΚ!

Η Ρόουζ και η Πέρντι αναπήδησαν έκπληκτες.

Ποιος θα μπορούσε να βρίσκεται στην εξώπορτα τόσο νωρίς;

ΜΠΑΝΓΚ! ΜΠΑΝΓΚ! ΜΠΑΝΓΚ!

Η Ρόουζ έριξε μια ανησυχητική ματιά στη μητέρα της.

«Ίσως κάποιος πραγματικά δεν μπορεί να περιμένει για να αγοράσει ένα κρουασάν για πρωινό;»

Η Πέρντι σήκωσε το φρύδι της.

«Ας βγούμε εκεί έξω πριν σηκώσει στο πόδι όλο το σπίτι!». Γύρισε, ψάχνοντας ένα μέρος για να στήσει τον δίσκο με τα εβραϊκά κρουασάν.

Η Ρόουζ στάθηκε μπροστά από τη μητέρα της.

«Τα χέρια σου είναι γεμάτα. Αν είμαι ικανή να χειριστώ ξένους δικτάτορες και μάγισσες αντιστάθμισης χρόνου, μπορώ να χειριστώ κι έναν περίεργο πελάτη».

Η Ρόουζ έσπρωξε την πόρτα και μπήκε στην μπροστινή αίθουσα του ζαχαροπλαστείου.

Μια μεγάλη, σκιερή, στρογγυλή φιγούρα εμφανίστηκε στην άλλη πλευρά της εξώπορτας, με το μέτωπό της πιεσμένο στο τζάμι.

Το χτύπημα είχε σταματήσει και η φιγούρα στεκόταν ακίνητη. Καθώς τα μάτια της Ρόουζ προσαρμόστηκαν στο σκοτάδι έξω, αναγνώρισε τη φιγούρα. Ή, τουλάχιστον, τι ακριβώς φιγούρα ήταν.

Ένας χιονάνθρωπος.

Αλλά αυτός ο χιονάνθρωπος δεν έμοιαζε με όσους

είχε δει η Ρόουζ. Πρέπει να είχε τουλάχιστον δύο μέτρα ύψος και αποτελούνταν από τρεις τεράστιες χιονόμπαλες στοιβαγμένες η μία πάνω στην άλλη. Ένα κόκκινο-κίτρινο ριγέ μαντίλι βρισκόταν τυλιγμένο γύρω από τον λαιμό του και γλυκόριζα ζελέ από φασόλια είχαν πάρει τη θέση κουμπιών. Η μύτη καρότου ξετυλίχθηκε από τη χιονόμπαλα στο πάνω μέρος σαν κορμός ελέφαντα και δύο κρυστάλλινα μπλε μάτια (καραμέλες, ίσως;) κοιτούσαν απευθείας τη Ρόουζ. Ένα μαύρο καπέλο ήταν στερεωμένο στο κεφάλι του, με μικρούς σταλαγμίτες να κρέμονται από το χείλος. Δύο ασύμμετρα κλαδιά ξεπρόβαλλαν από τα πλευρά του, πιέζοντας τη γυάλινη πόρτα του φούρνου.

Η Ρόουζ γέλασε. Ήξερε ακριβώς ποιος είχε φτιάξει αυτόν τον χιονάνθρωπο – ο μικρός της αδελφός, ο Σέιτζ, για να κάνει πλάκα. Αν και δεν μπορούσε να καταλάβει τι έκανε τόσο νωρίς ξύπνιος.

Ήταν έτοιμη να φωνάξει στον κοκκινομάλλη κωμικό να αποκαλυφθεί, όταν μια αμυδρή ροζ λάμψη άρχισε να πάλλεται από το εσωτερικό του χιονάνθρωπου, στο κέντρο του.

Το στήθος του χιονάνθρωπου φούσκωσε και το κάτω μέρος του λευκού κεφαλιού του πήρε το σχήμα στόματος. Τα μπλε καραμελένια μάτια του συνάντησαν εκείνα της Ρόουζ και ο χιονάνθρωπος χτύπησε ξανά το τζάμι με τα δύο κλαδιά του. Ένα ρίγος διέτρεξε τη σπονδυλική στήλη της Ρόουζ.

Αυτός ο χιονάνθρωπος ήταν... ζωντανός.

Ξαφνικά, μια πονεμένη κραυγή ξέφυγε από το στόμα του.

«Έρχεται ο χειμώνας!» κλαψούρισε ο χιονάνθρωπος. «Πρόσεχε!»

Καμία επιχείρηση δεν μπορεί να συγκριθεί με την επιχείρηση χιονιού

Η πρώτη αντίδραση των περισσότερων ανθρώπων σε έναν ζωντανό χιονάνθρωπο θα ήταν να φύγουν τρέμοντας. Αλλά η Ρόουζ ήταν φίλη μιας γάτας και ενός ποντικιού που μιλούσαν, είχε περάσει πρόσφατα χρόνο σε μια πόλη γεμάτη μωρά που μιλούσαν σαν ενήλικες και είχε οδηγηθεί σε αυτή την πόλη από έναν σκύλο που μιλούσε, ο οποίος ήταν στην πραγματικότητα η φυσική υπόσταση του μαγικού Τσελεμεντέ.

Χρειάζονταν περισσότερα για να υποστεί σοκ η Ρόζμαρι Μπλις.

Γι' αυτό η Ρόουζ άνοιξε την πόρτα. Ένας φύσημα χειμωνιάτικου αέρα την τύλιξε, αλλά εκείνη αγνόησε το κρύο και έπιασε τον χιονάνθρωπο από τα παράξενα χέρια του.

«Είναι εδώ!» ούρλιαξε ο χιονάνθρωπος ξανά. «Ο χειμώνας ήρθε! Ήρθε!»

«Ηρέμησε», είπε η Ρόουζ. «Φυσικά και έχει έρθει. Είναι Δεκέμβριος».

Τότε, το στρογγυλό κεφάλι του χιονάνθρωπου στριφογύρισε για να πάρει μια ιδέα από την ήσυχη χειμερινή χώρα των θαυμάτων του Κακοτυχωρίου. Το χιονισμένο χορτάρι στους χλοοτάπητες και τα αυτοκίνητα που έλαμπαν κάτω από το φως των φανοστατών.

«Όχι αυτό», είπε ο χιονάνθρωπος, με το κεφάλι του να γυρίζει ξανά μπροστά. «Αυτό δεν είναι τίποτα! Έρχονται πολλά, πολύ χειρότερα και, πιστέψτε με, ξέρω τον χειμώνα όσο κανείς. Ο χειμώνας είναι η ειδικότητά μου!»

«Σε πιστεύω!» είπε η Ρόουζ. «Σε παρακαλώ, ηρέμησε και έλα μέσα. Η μητέρα μου και εγώ μπορούμε να σε βοηθήσουμε».

Ο χιονάνθρωπος αναπήδησε.

«Εγώ... δεν μπορώ να μπω εκεί! Είναι ζαχαροπλαστείο. Με φούρνους. Πολλοί, πάρα πολλοί προκλητικά ζεστοί φούρνοι. Θα λιώσω!»

«Ω, φυσικά. Εντάξει, περίμενε εδώ. Επιστρέφω αμέσως».

Έκλεισε απαλά την πόρτα και έτρεξε πίσω στην κουζίνα. Η Πέρντι είχε βρει μια θέση για τον δίσκο με τα εβραϊκά κρουασάν –πάνω από τον μεγάλο νερο-

χύτη– και φορούσε βιαστικά ένα χειμωνιάτικο παλτό.

Η Ρόουζ τη σκούνησε απαλά στον ώμο.

«Μαμά, πρέπει να το δεις αυτό. Υπάρχει ένας πραγματικός ζωντανός χιονάνθρωπος που μιλάει στην πόρτα. Δεν έχω ξαναδεί κάτι τόσο μαγικό!»

«Τον άκουσα». Η Πέρντι έβγαλε το χειμωνιάτικο παλτό της Ρόουζ από την κρεμάστρα στην πίσω πόρτα της κουζίνας. «Αυτά δεν μπορεί να είναι καλά νέα. Εάν κάποιος ξόδεψε τόσο χρόνο για να δώσει ζωή σε έναν χιονάνθρωπο, το πρόβλημα είναι πολύ σοβαρό. Πάμε».

Λίγες στιγμές αργότερα, μητέρα και κόρη ήταν ντυμένες με πλεκτά σκουφιά και χνουδωτά γάντια και βρίσκονταν έξω στο τσουχτερό κρύο. Βρήκαν τον χιονάνθρωπο να κυλά στην αυλή, στριφογυρνώντας μανιωδώς για να μαζέψει το χιόνι και να το βάλει στη μέση του. Περιέργως, η κάτω μπάλα που αποτελούσε το κάτω μέρος του ήταν σε θέση να κυλήσει, ενώ οι δύο μπάλες που αποτελούσαν τον κορμό και το κεφάλι του έμεναν στη θέση τους.

Βλέποντάς τες, ο χιονάνθρωπος έριξε τις τελευταίες χούφτες χιόνι, έπιασε τα γαντοφορεμένα χέρια της Πέρντι και φώναξε: «Χαίρομαι πολύ που σε γνωρίζω! Με έστειλαν να βρω τη σπουδαιότερη Εξέχουσα Ζαχαροπλάστισσα σε αυτή την πλευρά του Ατλαντικού. Πρέπει να μας βοηθήσεις, Ρόζμαρι Μπλις!»

Η Ρόουζ ξερόβηξε.

«Στην πραγματικότητα, η Ρόουζ Μπλινς είμαι εγώ».

Το κεφάλι του χιονάνθρωπου γύρισε δεξιά κι αριστερά με μια μπερδεμένη έκφραση.

«Ω», είπε τελικά. «Μα είσαι τόσο μικρή. Μπορείς να οδηγήσεις;»

«Να οδηγήσει;» Τα φρύδια της Πέρντι ανασηκώθηκαν, δηλώνοντας την έκπληξή της. «Θα πρέπει να μου δώσεις εξηγήσεις προτού κάποιος οδηγήσει οπουδήποτε, ειδικά σε αυτούς τους παγωμένους δρόμους».

«Συγχώρεσέ με». Το μεσαίο τμήμα του χιονάνθρωπου στράφηκε μπρος πίσω σαν τόξο. «Τείνω να γίνωμαι υπερβολικά συναισθηματικός». Τώρα που ήταν ήρεμος, η Ρόουζ μπορούσε να πει ότι ο χιονάνθρωπος ήταν πραγματικά πολύ γλυκός. «Με λένε Χάρολντ, αλλά μπορείς να με φωνάζεις Χάρι. Ήρθα από την πόλη Σίτζμαρκ για βοήθεια. Φρικτή θύελλα μαίνεται εκεί και ο δημιουργός μου, ο κύριος Ντόμπσον, δεν πιστεύει ότι αυτή η καταιγίδα είναι φυσιολογική». Η φωνή του Χάρι σιώπησε. «Είναι ένα είδος κακής μαγείας. Και πιστεύει ότι είναι απλώς η κορυφή του παγόβουνου – κατά κάποιον τρόπο». Ο Χάρι γέλασε. «Το 'πιασες; Αφού μιλάω για μια παγωμένη καταιγίδα...»

«Θα αγαπήσεις τον αδελφό μου τον Σέιτζ», είπε η Ρόουζ.

«Είναι χιονάνθρωπος;» ρώτησε ο Χάρι. «Μου αρέσουν περισσότερο οι άλλοι χιονάνθρωποι. Εντάξει, και ο κύριος Ντόμπσον. Πιστεύει ότι θα υπάρξουν καται-

γίδες από εδώ μέχρι το Μείν και τούμπαλιν, και τότε όλοι όσοι δεν είναι χιονάνθρωποι δε θα αντέξουν».

«Με συγχωρείς». Η Πέρντι πρόσθεσε λίγο από το φρέσκο χιόνι στη μέση του Χάρι. Η Ρόουζ μπορούσε για άλλη μια φορά να δει την αμυδρή ροζ λάμψη να πάλλεται βαθιά μέσα του. «Δεν έχω ακούσει μαγικούς ζαχαροπλάστες με το όνομα Ντόμπσον εδώ γύρω».

«Ω, δεν είναι ζαχαροπλάστης», είπε ο Χάρι. «Παρασκευάζει καραμέλες! Αυτή η λάμψη που βλέπεις μες στο στήθος μου είναι η καραμελένια μου καρδιά».

Η Πέρντι ξανάφτιαξε απαλά το χιόνι.

«Υπέροχη. Δεν έχω ξαναδεί τέτοια μαγεία».

«Ο Ντόμπσον φοβόταν ότι δε θα τον ακούγατε. Οι μαγικοί ζαχαροπλάστες δε δίνουν ποτέ σημασία στους παρασκευαστές καραμέλας».

«Αυτό είναι ψέμα», είπε η Ρόουζ. «Θα είμαστε πάντα εκεί για έναν μάγο της γαστρονομίας, ε, μαμά;»

Η Πέρντι έριξε μια ματιά πίσω της στο ζαχαροπλαστείο. Το μπροστινό δωμάτιο έλαμπε με τα χρυσουγεννιάτικα φώτα, αλλά τα παράθυρα στον επάνω όροφο ήταν σκοτεινά. Όλοι κοιμόντουσαν και η Ρόουζ συνειδητοποίησε ότι καθυστερούσαν ακόμη περισσότερο στην ολοκλήρωση των παραγγελιών της μέρας.

«Θεωρείς πως ένα τηλεφώνημα θα ήταν αρκετό;» ρώτησε η Πέρντι. «Ίσως θα μπορούσαμε να καλέσουμε τον κύριο Ντόμπσον να του δώσουμε κάποιες συμβουλές...»

Το καρτό του Χάρι κουνήθηκε πέρα δώθε.

«Φοβάμαι πως όχι. Όλες οι τηλεφωνικές γραμμές είναι εκτός λειτουργίας και τα καλώδια ρεύματος επίσης. Έφυγα πριν από ώρες και ανησυχώ πολύ! Ο κύριος Ντόμπσον είπε ότι πολλοί από τους κατοίκους κινδυνεύουν να παγώσουν». Ο Χάρι έπιασε τους ώμους της Ρόουζ. «Σε παρακαλώ, χρειαζόμαστε απεγνωσμένα τη βοήθειά σου».

«Τότε θα την έχεις!» είπε αποφασιστικά η Ρόουζ. «Σωστά, μαμά;»

«Απολύτως», είπε η Πέρντι. «Χάρι, το φορτηγάκι μας είναι εκεί, αυτό που μοιάζει με καπκέικ με βουτυρόκρεμα βανίλιας. Σε παρακαλώ, μπορείς να μας κάνεις τη χάρη να καθαρίσουμε το χιόνι;»

«Ευχαρίστησή μου!» Ο Χάρι έτρεξε προς το χιονισμένο όχημα. «Πρέπει να παχύνω ούτως ή άλλως και όλο αυτό το χιόνι θα κάνει τέλεια τη δουλειά του».

«Ρόουζ, έλα μαζί μου. Έχω τις κατάλληλες συνταγές για την περίπτωση».

Λίγο αργότερα, η Ρόουζ και η μητέρα της επέστρεψαν στη ζεστή κουζίνα. Έβγαλαν τα παλτά, τα γάντια και τα χειμωνιάτικα καπέλα τους και η Πέρντι ξεφύλλισε τις πολυκαιρισμένες, κιτρινισμένες σελίδες του μαγικού Τσελεμεντέ, με τη γλώσσα κολλημένη ανάμεσα στα δόντια της από την απόλυτη συγκέντρωση.

«Τι έχεις στο μυαλό σου, μαμά;» ρώτησε η Ρόουζ.

Η Πέρντι δε σήκωσε τα μάτια από τον Τσελεμεντέ.

«Η μαγεία του καιρού είναι σε εντελώς άλλο επίπεδο από αυτό με το οποίο ασχολούμαστε συνήθως. Δεν μπορείτε να ταΐσετε μπισκότα μια χιονοθύελλα και δεν μπορείτε να ηρεμήσετε μια καταιγίδα με...» Η Πέρντι έδειξε τον δίσκο που βρισκόταν πάνω στον νεροχύτη της κουζίνας. «Με ένα εβραϊκό κρουασάν. Το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να επικεντρωθούμε στο να βοηθήσουμε τους ανθρώπους κατά τη διάρκεια της καταιγίδας παρά να αντιμετωπίσουμε την ίδια τη θύελλα». Σταμάτησε ξαφνικά και έδειξε μια σελίδα. «Α, εδώ είμαστε».

Η Ρόουζ διάβασε δυνατά τον τίτλο της συνταγής. «Προσάναμμα Αυστριακής Τηγανίτας*: Για να ζεσταίνει τις καρδιές που φοβούνται πως θα παγώσουν».

Ήταν το 687, με τον πιο δριμύ χειμώνα της γενιάς, όταν, στην ύπαιθρο της Βαυαρίας, η νεαρή ζαχαροπλάστισσα Ίλσα Μπλις έβαλε σε κίνδυνο τη ζωή της για να κρατήσει ζεστή την καρδιά του ανθρώπου που αγαπούσε.

Εκείνη την εποχή, ο Δούκας Θεόδωρος έστειλε τον στρατό του να συμμετάσχει σε μια δύσκολη συμπλοκή στα νότια σύνορα, και ανάμεσά τους ήταν και η πραγματική αγάπη της Ίλσα, ο Λούκας, με τους συμπολεμιστές του. Για ένα δεκαπενθήμερο, η Ίλσα

* Knieküchle: αυστριακό γλυκό. (Σ.τ.Μ.)

έψηνε και έστελνε εκατοντάδες γλυκά κάθε μέρα για να ενισχύσει την αληθινή της αγάπη και τον στρατό του δούκα και να τους κρατήσει ζεστούς κατά τη διάρκεια της μακράς πορείας τους.

Μέχρι που μια ψυχρή νύχτα, την πιο κρύα του χρόνου, έφτασε ένα γράμμα από τον Λούκα.

Το γράμμα του είχε σταλεί από την παγωμένη κατασκήνωση του στρατού στη βάση των πανύψηλων Άλπεων και αποτελούνταν μόνο από τέσσερις γραμμές, γιατί τα δάχτυλά του είχαν μουδιάσει από τα κρυοπαγήματα. Μαζί με το παγωμένο σώμα του, της έγραφε πως έχει παγώσει και η καρδιά του, καθώς κάθε μέρα έφευγε για μια μάχη από την οποία δε γνώριζε αν θα επιστρέψει. Ο κόσμος είναι ένα κρύο μέρος, έγραφε. Φοβάμαι ότι δε θα ζεσταθώ ποτέ ξανά.

Η Ίλσα διάβασε τα λόγια του και έκλαψε καθώς έπλαθε λεπτή τη ζύμη της ημέρας, ενώ αποφάσισε πως θα διακινδύνευε τα πάντα για να ξεπαγώσει το κρύο που απειλούσε την αγάπη της ζωής της.

Για την επόμενη παρτίδα Τηγανίτων η Ίλσα γέμισε μια κατσαρόλα, μέχρι να ξεχειλίσει, από καλοκαιρινό ήλιο που είχε αποθηκεύσει για τη νεογέννητη κόρη του δούκα, την Ηλιόλουστη, παρόλο που είχε ορκιστεί στον πόνο του θανάτου να τον χρησιμοποιήσει για τα πρώτα γενέθλια του κοριτσιού. Η Ίλσα θα βρισκόταν αντιμέτωπη με την ποινή της εκτέλεσης επειδή χρησιμοποιούσε τα προσωπικά αγαθά του δού-

κα, αλλά προτιμούσε να πεθάνει παρά να ζήσει με τον Λούκας της νεκρό στην ψυχή ή στο σώμα. Κατά τη διάρκεια της μέρας και της νύχτας, και την επόμενη μέρα και την επόμενη νύχτα, τηγάνιζε, μέχρι που είχε αρκετές τηγανίτες για να ταΐσει ολόκληρο το στράτευμα μία φορά την εβδομάδα για τον υπόλοιπο χειμώνα. Και έπειτα έστειλε τα παρασκευάσματά της στην αγάπη της, τον Λούκας, και στους συμπολεμιστές του και τα γλυκά γέμισαν την κοιλιά τους με μια ζεστασιά που ανάβλυζε από το σώμα τους και έκανε το χιόνι γύρω τους να λιώσει σε χρυσές λίμνες.

Ο Λούκας επέστρεψε στο σπίτι την άνοιξη, εκείνος και η Ίλσα παντρεύτηκαν και γέννησαν μισή ντουζίνα νεαρούς ζαχαροπλάστες και κάθε χειμώνα η Ίλσα τηγάνιζε μία επιπλέον δόση τηγανίτες για να κρατήσει την οικογένειά της ζεστή και ασφαλή μες στον μακρύ χειμώνα.

Όσο για τον δούκα και τη γλυκιά του Ηλιόλουστη, κανένας δεν υποψιάστηκε ποτέ ότι δεν υπήρχε καλοκαιρινός ήλιος στα γλυκά στο πρώτο πάρτι γενεθλίων της, επειδή το κορίτσι ήταν τόσο λαμπερό, που επισκίασε τους πάντες και τα πάντα.

«Ω, πόσο ρομαντικό», είπε η Ρόουζ. «Έχουμε Καλοκαιρινό Ήλιο στο κελάρι, έτσι δεν είναι;»

«Έχουμε, και αυτές οι τηγανίτες θα ξεπαγώσουν όλους τους κατοίκους στο Σίτζμαρκ, όπως ακριβώς

συνέβη και με τον Λούκας Μπλις», είπε η Πέρντι, γράφοντας την πρώτη συνταγή σε ένα σημειωματάριο. «Θα χρειαστούμε επίσης όσες καράφες Νιφάδες Κακάο μπορούμε να μαζέψουμε. Το προσάναμμα θα τις ζεστάνει αμέσως και το κακάο θα της διατηρήσει ζεστές για το επόμενο δεκαπενθήμερο».

Η Ρόουζ παρακολουθούσε από το παράθυρο τον Χάρι να σκουπίζει το χιόνι από το αυτοκίνητο του Τάι με τα κλαδιά του. Καθώς δούλευε, νέες νιφάδες χιονιού έπεφταν από τον σκοτεινό πρωινό ουρανό. Χιονίζει ακόμα. Κι αν δε σταματούσε; Εάν κάποιος μαγικά δημιουργούσε χιονοθύελλες στα βορειοανατολικά, τότε το Κακοτυχώρι θα μπορούσε να είναι το επόμενο μέρος στο μονοπάτι της χιονοθύελλας.

«Μαμά», είπε νευρικά η Ρόουζ. «Οι Νιφάδες Κακάο δε χρησιμοποιούν επίσης Καλοκαιρινό Ήλιο;»

«Σωστά», είπε η Πέρντι. Έκοψε τη σελίδα από το σημειωματάριο όπου είχε μόλις γράψει και στη συνέχεια συνέχισε να αντιγράφει τη συνταγή Νιφάδων Κακάο.

«Αυτό δε σημαίνει πως, αν φτιάξουμε αρκετές δόσεις και από τις δύο συνταγές, ώστε να τροφοδοτήσουμε όλο το Σίτζμαρκ, θα πρέπει να χρησιμοποιήσουμε όλα τα βάζα Καλοκαιρινού Ήλιου;»

Η Πέρντι σταμάτησε να γράφει.

«Ξέρω τι σκέφτεσαι, Ρόουζ, αλλά αν αυτή η καταγίδα φτάσει στον νότο –και αυτό είναι μεγάλο αν–, τό-

τε θα βρούμε κάποιον άλλον τρόπο για να την αντιμετωπίσουμε. Στο μεταξύ, μας ζητήθηκε να βοηθήσουμε αυτούς τους ανθρώπους, και αυτό κάνουμε».

Η Ρόουζ έγενεψε καταφατικά. Δεν περίμενε κάτι λιγότερο από τη μητέρα της.

«Ο κύριος Ντόμπσον έστειλε τον Χάρι για να σε πάρει, αλλά δεν μπορείς να πας μόνη σου. Ο Τάι μπορεί να σε συνοδεύσει μόλις σηκωθεί από το κρεβάτι. Παράλληλα, ο πατέρας σας, η Λίλι κι εγώ θα κρατήσουμε το φρούριο εδώ, θα ενημερωνόμαστε συνεχώς και θα κάνουμε τις απαραίτητες προετοιμασίες σε περίπτωση που αυτή η καταιγίδα φτάσει στο Κακοτυχώρι». Τα μάτια της Πέρντι κοίταξαν στο ταβάνι. «Ο παππούς Μπαλτάζαρ θα συνεισφέρει επίσης, αν ξυπνήσει ποτέ από τη χειμερία νάρκη».

Η Ρόουζ πήρε τις σελίδες του σημειωματάριου από τη μητέρα της. Υπήρχε ένας μακρύς κατάλογος από υλικά για να βρει.

«Θα ξεκινήσω με αυτά».

Τόσο πολλά για ένα ήρεμο πρωινό ζαχαροπλαστικής, σκέφτηκε η Ρόουζ. Ειλικρινά, όμως, χαιρόταν που τη χρειάζονταν ξανά – χαρούμενη που σε δύσκολους καιρούς οι άνθρωποι ήξεραν ότι μπορούσαν να βασιστούν στη Ρόζμαρι Μπλινς για βοήθεια. Μερικές φορές το να είσαι Εξέχουσα Ζαχαροπλάστισσα μπορεί να ήταν μεγάλο βάρος, αλλά τις περισσότερες φορές έμοιαζε περισσότερο με τιμή.

Χρειάστηκε μισή ώρα η Ρόουζ για να μεταφέρει τα γυάλινα βάζα με τον Καλοκαιρινό Ήλιο που είχαν αποθηκεύσει στον κάτω όροφο. Τα μπλε γυάλινα βάζα είχαν μια ανακλαστική επίστρωση στο εσωτερικό τους που κρατούσε παγιδευμένο το φως του ήλιου, αλλά ήταν ακόμα πολύ ζεστά για να τα κρατήσει κάποιος.

Οπλισμένη με ένα ζευγάρι λαβίδες σιδηρουργού και τα μάτια της προστατευμένα από ένα υπερμέγεθες ζευγάρι γυαλιά συγκόλλησης, η Ρόουζ βγήκε από την αποθήκη κρατώντας το τελευταίο βάζο τη στιγμή που ο μικρός της αδελφός, ο Σέιτζ, ορμούσε στην κουζίνα.

«Ρόουζ!» φώναξε. «Είδες τον γιγάντιο χιονάνθρωπο εκεί έξω;»

Η Ρόουζ απέφυγε τον αδελφό της και ακούμπησε το βάζο με το φως του ήλιου προσεκτικά στον πάγκο.

«Είναι λίγο δύσκολο να μη δεις τον Χάρι», είπε η Ρόουζ, σκουπίζοντας το μέτωπό της με μια πετσέτα κουζίνας.

«Χάρι ο Χιονάνθρωπος!» Ο Σέιτζ σήκωσε τη γροθιά του. «Αυτός είναι τέλειος τίτλος για το επόμενο βιβλίο μου!»

«Το επόμενο βιβλίο σου;» ρώτησε η Ρόουζ. «Πότε έγραψες το πρώτο;»

Ο Σέιτζ ντύθηκε ζεστά με το χειμωνιάτικο παλτό και τα γάντια του και ένα πράσινο κασκόλ στον λαιμό του. Τα κόκκινα μαλλιά του φαινόταν ακόμη πιο φουντωτά απ' ό,τι συνήθως, ελαστικά σαν σφολιά-

τα στο πάνω μέρος ενός χειμωνιάτικου καπέλου. Χαμογέλασε με ύφος στην αδελφή του. «Είναι το επόμενο λογικό βήμα στην καριέρα μου».

Η Ρόουζ αναστέναξε.

«Δεν έχεις καριέρα...»

«Σιωπή!» φώναξε ο Σέιτζ. «Διαφορετικά η μούσα μου θα ακούσει την αρνητικότητά σου και θα μου κρυφτεί. Είναι άστατη αυτή η μούσα». Ο Σέιτζ έγειρε στον πάγκο. «Το επόμενο βιβλίο μου θα ονομαζόταν *Μπέρθα, το Πουλερικό Κωμικός της Δύσης*, αλλά η ιδέα του Χάρι του χιονάνθρωπου είναι ακόμα καλύτερη! Είναι το εισιτήριό μου για τη μεγάλη στιγμή!»

Ενώ ο Σέιτζ φλυαρούσε, η Ρόουζ έτρεχε μες στην κουζίνα, ψάχνοντας για τυχόν αχρησιμοποίητα μπολ ανάμειξης και μαζεύοντας τα υπόλοιπα συστατικά που θα χρειαζόταν: αλεύρι, ζάχαρη, βούτυρο, σκόνη κακάο...

«Λοιπόν, τι νομίζεις;» φώναξε ο Σέιτζ παρεμποδίζοντας τη Ρόουζ. «Θα είναι ένα μεγάλο μπεστ σέλερ; Ή ένα τεράστιο μπεστ σέλερ;»

«Και τα δύο», είπε η Ρόουζ. «Γιατί δεν πας να βοηθήσεις τον Χάρι να καθαρίσει το φορτηγάκι; Η μελέτη του θα μπορούσε να σου φανεί χρήσιμη στην έρευνά σου!»

«Εξαιρετική ιδέα!» Ο Σέιτζ έτρεξε προς την πτυσσόμενη πόρτα. «Θα του συστήσω την Μπέρθα. Ίσως θα μπορούσε να είναι η βοηθός του!»

Μόλις έφυγε ο Σέιτζ, η Ρόουζ άρχισε να δουλεύει. Το Προσάναμμα Τηγανίτας ξεκινούσε ως μια απλή ζύμη με μαγιά, οπότε έβαλε τη ζύμη να αναμειχθεί στο μεγάλο επαγγελματικό μίξερ και έστρεψε την προσοχή της στους σπόρους κακάο. Έριξε γαλόνια γάλακτος σε πολλές τεράστιες κατσαρόλες σούπας στην ηλεκτρική κουζίνα, για να σιγοβράζουν.

Ενώ δούλευε, η Ρόουζ άκουσε τη μητέρα της από το μπροστινό δωμάτιο να μιλά με τον πατέρα της, τον Άλμπερτ: «Πήγαινε στη Λίλι και φέρε έναν δίσκο με τις Γαλήνιες Τρούφες της. Θα μπορούσα να χρησιμοποιήσω κάτι για να ηρεμήσω τα νεύρα μου!» Και στη συνέχεια με τον υπναρά μεγαλύτερο αδελφό της, τον Τάι: «Ναι, θα πρέπει να πας. Όχι, δεν μπορείς να πάρεις μαζί σου κάποια φίλη σου».

Το κακάο τελείωσε πρώτο – το μόνο που έπρεπε να κάνει η Ρόουζ ήταν να σιγοβράσει το γάλα με τη σκόνη κακάο, τη ζάχαρη και μερικές πρέζες αλάτι. Στη θέση του εκχυλίσματος βανίλιας ή μέντας, ωστόσο, η τελική γεύση θα προερχόταν από τον Καλοκαιρινό Ήλιο.

Με τα προστατευτικά γυαλιά για να διαφυλάξει τα μάτια της, η Ρόουζ φόρεσε ένα ζευγάρι γάντια με επένδυση από μόλυβδο που χρησιμοποιούνταν γι' αυτή ακριβώς την περίπτωση. Προσεκτικά, έβγαλε το καπάκι από ένα από τα βάζα με το φως του ήλιου.

Λευκό φως απλώθηκε στο δωμάτιο, φωτίζοντας

την κουζίνα. Με το φως του ήλιου ήρθαν και οι ήχοι των πουλιών που κελαηδούσαν και των κυμάτων του ωκεανού που χτυπούσαν σε μακρινές αμμώδεις παραλίες. Μυρωδιές από φρεσκοκομμένο γρασίδι και γλυκές φράουλες πλημμύρισαν το δωμάτιο.

Χρησιμοποιώντας τις λαβίδες του σιδηρουργού, η Ρόουζ σήκωσε το βάζο και άφησε μια δόση λιωμένου Καλοκαιρινού Ήλιου να χυθεί στην πρώτη κατσαρόλα με το κακάο. Εκείνη στροβιλίστηκε σαν υγρός χρυσός μες στο σκούρο καφέ αφέψημα και η κατσαρόλα άρχισε να φουσκώνει. Ο ατμός πετούσε εκθαμβωτικές σπίθες, πολύχρωμες σαν μικρογραφία πυροτεχνημάτων της 4ης Ιουλίου.

Καθώς ο Καλοκαιρινός Ήλιος έγινε ένα μείγμα με το κακάο, το φως και οι λάμπεις έσβησαν, αφήνοντας ένα άρωμα σαν μούρα επικαλυμμένα με σοκολάτα.

Έξω, η Ρόουζ άκουσε τον Σέιτζ να φωνάζει: «Πλάκα κάνεις... μπορείς να αφαιρέσεις το κεφάλι σου; Αυτό είναι το καλύτερο. Τι θα γινόταν αν αλλάζαμε το κεφάλι με το κάτω μέρος σου και το μεσαίο με το κεφάλι σου;»

«Θα προτιμούσα πολύ να μην το έκανες», απάντησε ο χιονάνθρωπος. «Ε, πιστεύεις πως η Εξέχουσα Ζαχαροπλάστισσα Ρόζμαρι Μπλινς θα τελειώσει σύντομα;»

Η Ρόουζ έριξε μια ματιά από το παράθυρο: το χιό-

νι έπεφτε πιο έντονο από πριν. Ο πατέρας της, ο Άλμπερτ, και ο αδελφός της, ο Τάι, ήταν απασχολημένοι με την τοποθέτηση αλυσίδων χιονιού στα ελαστικά του φορτηγού.

Ο χρόνος λιγόστευε.

Η Ρόουζ όρμησε στην κουζίνα και βρήκε μια τεράστια χάλκινη κατσαρόλα, τόσο μεγάλη, που και ο Σέιτς και η τετράχρονη αδελφή τους Λι μπορούσαν να χωρέσουν μαζί, αφήνοντας χώρο και για το λαστιχένιο κοτόπουλο του Σέιτς. Η Ρόουζ στριφογύρισε την κατσαρόλα στην κουζίνα, με το μέταλλο να χτυπάει πάνω στον πάγκο από τερακότα.

Είχαν μείνει μόνο δύο βαζάκια Καλοκαιρινού Ήλιου. Ο παππούς Μπαλτάζαρ θα ήταν ο πρώτος που θα προσφερόταν εθελοντικά να πάει στην Αυστραλία ή τη Βραζιλία για να μαζέψει άλλα δώδεκα βάζα, αλλά ακόμα κι έτσι δε θα είχαν αρκετό αν τον χρειάζονταν σύντομα.

Η Ρόουζ έριξε προσεκτικά το περιεχόμενο των υπόλοιπων βάζων στη χάλκινη κατσαρόλα. Το φως φούσκωσε για να γεμίσει την κατσαρόλα μέχρι το χείλος και απλώθηκε σαν σουφλέ που φουσκώνει στον φούρνο.

Έβγαλε τα γάντια με επένδυση μολύβδου και στράφηκε στη ζύμη που είχε φτιάξει νωρίτερα.

Κανονικά, οι τηγανίτες τηγανίζονταν σε λάδι μέχρι να γίνουν ωραίες και τραγανές. Αλλά, για το Προσάνναμμα Τηγανίτας, τα τηγανητά γλυκά έπρεπε να

απορροφήσουν αρκετό καλοκαιρινό ήλιο για να ζεστάνουν όποιον τα έτρωγε. Η Ρόουζ ήλπιζε ότι δεν είχε υπολογίσει λάθος στη βιασύνη της. 347 ήταν τεράστιος αριθμός για Προσάναμμα Τηγανίτας. Αλλά αν η Ίλσα Μπλις μπορούσε να τηγανίσει εκατοντάδες γλυκά καθημερινά πριν από αιώνες, τότε μπορούσε και η Ρόουζ να το κάνει.

Η Ρόουζ χώρισε την τεράστια μπάλα της ζύμης σε περίπου 347 κομμάτια – αρκετά για ολόκληρο τον πληθυσμό της μικρής πόλης Σίτζμαρκ, σύμφωνα με τον Χάρι. Τέντωσε κάθε μικρή μπάλα ζύμης ώστε να γίνει εξαιρετικά λεπτή και μετά τηγάνισε κάθε κομμάτι στην κατσαρόλα με τον Καλοκαιρινό Ήλιο.

Η Πέρντι μπήκε στην κουζίνα καθώς η Ρόουζ ολοκλήρωνε την τελευταία δεκάδα. Έξω ήταν ακόμα σκοτάδι, αν και ο ουρανός είχε αρχίσει να παίρνει ένα γκρι χρώμα καθώς ξημέρωνε.

«Έχω το πακέτο σας με μερικά επιπλέον υλικά, σε περίπτωση που τα χρειάζεστε», ενημέρωσε η Πέρντι τη Ρόουζ, καθώς μετέφεραν το δοχείο ψύξης του Προσανάμματος Τηγανίτας σε πλαστικά δοχεία και έριξαν το κακάο σε μεγάλα πήλινα δοχεία, καθένα από τα οποία είχε έναν διακόπτη στο κάτω μέρος για τη διανομή του ποτού. «Ο Τάι ζεσταίνει το φορτηγάκι». Εκείνη μόρφασε. «Τον κινητήρα, τουλάχιστον. Αν δε θέλουμε να λιώσει ο Χάρι, τότε θα πρέπει να κρατήσετε το κλιματιστικό ανοιχτό σε όλη τη διαδρομή».

«Σίγουρα θα φορέσω ένα επιπλέον πουλόβερ», είπε η Ρόουζ.

Πριν προλάβει η Ρόουζ να βγει έξω, η Πέρντι την κράτησε από τους ώμους.

«Πρόσεχε εκεί έξω, Ρόζι. Ξέρω ότι θα τα καταφέρεις».

«Θα τα καταφέρουμε», είπε η Ρόουζ. «Πάντα τα καταφέρνουμε εμείς οι Μπλις».

Μέχρι να βγει η Ρόουζ από το σπίτι, είχαν φορτώσει το φορτηγάκι με όλα όσα χρειαζόνταν. Φορούσε το χειμωνιάτικο παλτό της, ένα ζεστό ζευγάρι μπότες, μοβ δερμάτινα γάντια και ένα πλεκτό καπέλο με ουράνιο τόξο. Η πράσινη συσκευασία της και τα πολλά φιαλιδιά της με συστατικά έκτακτης ανάγκης ήταν σφιχτά περασμένα γύρω από τη μέση της και κρυμμένα κάτω από το παλτό της.

Βρήκε τον Τάι να στέκεται δίπλα στο φορτηγάκι γκρινιάζοντας καθώς έστηνε μια σανίδα κόντρα πλακέ ως ράμπα στο κάθισμα του συνοδηγού. Παραδίπλα, ο Χάρι ο χιονάνθρωπος έπαιζε νευρικά με τα κλωνάρια χέρια του. Το στήθος του φούσκωσε καθώς η Ρόουζ έτρεξε προς το μέρος του.

«Χαίρομαι πολύ που επέστρεψες, Ρόζμαρι Μπλις!» είπε ο Χάρι. «Πρέπει να βιαστούμε».

Ο Τάι χασμουρήθηκε. Αν και είχε προνοήσει να φο-

ρέσει ένα παλτό, φορούσε ακόμα το φανελένιο παντελόνι της πιτζάμας του.

«*El hombre de nieve** έχει δίκιο, *hermana***», είπε ο Τάι. «Έχω κλείσει τρία ραντεβού σήμερα το απόγευμα. Λοιπόν, στην πραγματικότητα, ένα ραντεβού με τρία κορίτσια όπου θα στήσουν καβγά με χιονόμπαλες ώστε να αποφασίσουν ποια θα κερδίσει το δεύτερο ραντεβού. Δε γίνεται να τον χάσω».

Τα μαλλιά του Τάι, που συνήθως είχαν ένα κυματιστό σχήμα λόγω τζελ, ήταν ακατάστατα, σαν να είχε μόλις σηκωθεί από το κρεβάτι. Η Ρόουζ δεν μπορούσε πραγματικά να κατανοήσει γιατί κάποιος κορίτσι να τσακωθεί με χιονόμπαλες μόνο και μόνο για να βγει ραντεβού με τον μεγαλύτερο αδελφό της, αλλά ίσως τα πράγματα να είναι διαφορετικά όταν είσαι δεκαέξι χρόνων.

Η Ρόουζ και ο Τάι βοήθησαν τον Χάρι να ανεβάσει τη ράμπα στο κάθισμα του συνοδηγού και, παρόλο που χρειάστηκαν πολλά σπρωξίματα και αναδιαμορφώσεις του χιονισμένου κορμιού του, σύντομα βρήκε τη θέση του ακριβώς μπροστά από τον εξαερισμό του κλιματισμού, όπου θα ήταν ασφαλής.

Ενώ ο Τάι έβαλε τη ράμπα στο πίσω μέρος του οχήματος, η Ρόουζ πήδηξε μέσα. Το πίσω κάθισμα

* Ο χιονάνθρωπος, ισπανικά στο κείμενο. (Σ.τ.Δ.)

** Αδελφούλα, ισπανικά στο κείμενο. (Σ.τ.Δ.)

είχε διπλωθεί για να δημιουργηθεί χώρος για τις στοίβες με τα τάπερ και τα δοχεία του κακάο, τα οποία της πρόσφεραν περισσότερη ζεστασιά κρατώντας μακριά τα ρίγη.

Ένα θυμωμένο σκισάρισμα ακούστηκε από πίσω της και γυρνώντας η Ρόουζ αντίκρισε τον Σέιτζ να κάνει ορنيθοσκαλίσματα με ένα μολύβι σε ένα σημειωματάριο.

«Έι!» Η Ρόουζ έδειξε την ανοιχτή πόρτα. «Πήγαινε γρήγορα. Η μαμά θα με σκοτώσει, αν σε δει εδώ μέσα».

Ο Σέιτζ χώθηκε βαθύτερα στη μάλλινη κουβέρτα που είχε τυλίξει γύρω του.

«Όλοι οι κορυφαίοι συγγραφείς κάνουν έρευνα για το μυθιστόρημά τους. Δεν μπορώ να χάσω την επistroφή του Χάρι στο σπίτι του, αν θέλω το μυθιστόρημά μου να είναι αυθεντικό».

«Γράφεις μυθιστόρημα;» ρώτησε ο Τάι καθώς κάθισε πίσω από το τιμόνι.

«Ένα μυθιστόρημα για... εμένα;» Το κεφάλι του Χάρι περιστράφηκε εντελώς και τα μπλε μάτια του κοίταξαν τον Σέιτζ.

Ο Σέιτζ κούνησε με μεγαλοπρέπεια τα χέρια του στον αέρα.

«Χάρι, η Επιστροφή του Χιονάνθρωπου στο Πατρικό του, Ένα Κωμικό Μυθιστόρημα Τεράστιας Σημασίας, από τον αξιότιμο κύριο Σέιτζ Σ. Μπλις τον Τρί-

το». Έκανε ματάκια στη Ρόουζ. «Μη με αναγκάσεις να φύγω, Ρόουζ. Σε παρακαλώωωωωω...»

«Εντάξει, καλώς!» υποχώρησε η Ρόουζ. «Αλλά, όταν το μάθει η μαμά, θα πω πως ήταν ιδέα του Τάι».

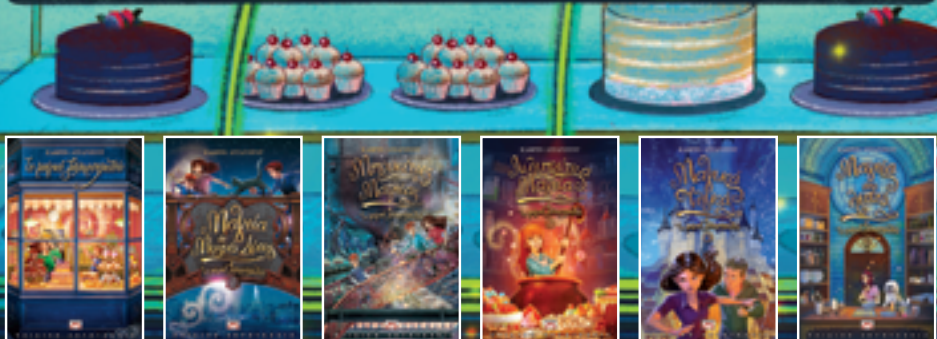
Καθώς ο Τάι βγήκε στον δρόμο, ο Χάρι τέντωσε ένα από τα μπράτσα κλαδιά ευθεία μπροστά.

«Ο χρόνος μετράει αντίστροφα!» φώναξε. «Ας βγάλουμε αυτή τη χιονόβαρκα στον δρόμο!»

Ο χειμώνας ήρθε στο Κακοτυχώρι και, ενώ μέσα στο ζαχαροπλαστείο της οικογένειας Μπλiss όλα είναι ζεστά και όμορφα, έξω αρχίζει να χιονίζει ασταμάτητα. Οι χιονονιφάδες πυκνώνουν ώρα με την ώρα και το παχύ χιόνι καλύπτει τα πάντα. Οι κάτοικοι είναι απελπισμένοι και ζητούν βοήθεια. Και η βοήθεια έρχεται απρόσμενα, από μια νεαρή κοπέλα που ανταποκρίνεται στο κάλεσμά τους. Η Ρόουζ, που έχει συνηθίσει να είναι η μοναδική ηρωίδα, ξαφνικά διαπιστώνει ότι έχει αντίπαλο!

***Θα καταφέρουν τα δύο κορίτσια να αποδεχτούν
η μία την άλλη και να συνεργαστούν για
να σώσουν τον κόσμο ή θα τον αφήσουν
να βυθιστεί σ' έναν αιώνιο χειμώνα;***

*Η έβδομη περιπέτεια της αγαπημένης σειράς, γεμάτη
μαγεία, γλυκές νοστιμιές και συναρπαστικές ανατροπές.*

Από 9 ετών

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
www.psichogios.gr

ISBN: 978-618-01-4546-5

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗ: 26187